

اثر زمان محلول پاشی نیتروژن، روش کاشت و مدیریت بقایا بر عملکرد و اجزاء عملکرد دانه گیاه ماش در شرایط محیطی خرم آباد

سمیه چراغی^{۱*}، مسعود رفیعی^۲ و علی خورگامی^۳

(۱) دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خرم آباد، دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت، خرم آباد، ایران.

(۲) استادیار پژوهش مرکز تحقیقات کشاورزی استان لرستان.

(۳) دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خرم آباد، عضو هیات علمی گروه زراعت، خرم آباد، ایران.

مقاله با پایان نامه دانشجویی مرتبط است.

* نویسنده مسئول مکاتبات Cheragh88@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۰۲/۰۳

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۱۱/۱۱

چکیده

به منظور بررسی اثر زمان محلول پاشی نیتروژن، روش های مدیریت بقایای گیاهی و روش های متفاوت کاشت بر عملکرد دانه و اجزاء عملکرد گیاه ماش آزمایشی در فصل تابستان سال ۱۳۸۸ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد اجراء شد. آزمایش به صورت استریپ-اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار اجراء گردید. روش کاشت به صورت استریپ در دو سطح جوی پشته و و روش کرتی، روش های مدیریت بقایا در دو سطح همراه با کاه و کلش و سوزاندن کاه و کلش و محلول پاشی کود اوره در چهار سطح بدون محلول پاشی، یک بار محلول پاشی در مرحله رشد سریع، یک بار محلول پاشی قبل از گلدهی و یک بار محلول پاشی در مرحله رشد سریع + گلدهی، با غلظت سه در هزار با کود اوره در نظر گرفته شد. نتایج نشان دهنده برتری عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف، وزن هزار دانه در روش کرتی نسبت به روش جوی پشته ای بود. بیشترین عملکرد دانه (۶۵۱ کیلوگرم در هکتار)، عملکرد بیولوژیک، تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف و وزن هزار دانه در روش همراه با کاه و کلش گندم به دست آمده و حداکثر عملکرد دانه (۶۲۷/۱ کیلوگرم در هکتار)، عملکرد بیولوژیک (۱۵۰۷/۱ کیلوگرم در هکتار)، تعداد غلاف در بوته (۳۱/۲)، تعداد دانه در غلاف (۱۳/۲) و وزن هزار دانه (۴۷/۲ گرم) از تیمار محلول پاشی در مرحله رشد سریع و در مرحله گلدهی به دست آمد و در مجموع روش کاشت بدون خاک ورزی همراه با کاه و کلش و محلول پاشی در مرحله رشد سریع + مرحله گلدهی با تولید عملکرد دانه ۷۸۲ کیلوگرم در هکتار به عنوان ترکیب تیماری برتر در این تحقیق تعیین شد.

واژه های کلیدی: ماش، مدیریت بقایا، روش کاشت، محلول پاشی نیتروژن، عملکرد دانه.

مقدمه

ماش (*Vigna radiate* (L.) Wilczek) یکی از گونه‌های خانواده بقولات می‌باشد که دانه آن به واسطه داشتن ۲۷-۲۴ درصد پروتئین و حدود ۳۴۰ کالری انرژی که از مصرف ۱۰۰ گرم دانه خشک آن حاصل می‌شود از منابع مهم تأمین‌کننده پروتئین گیاهی برای انسان به شمار می‌رود (کوچکی و بنایان اول، ۱۳۷۲).

ماش از معمول‌ترین گیاهانی است که در اکثر مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری ایران بعد از برداشت گندم کشت شده و قبل از شروع کشت پائیزه برداشت می‌شود. ماش به علت دوره رشد و نمو کوتاه، قابلیت تثبیت نیتروژن هوا، تقویت زمین و جلوگیری از فرسایش خاک بر سایر گیاهان به منظور کشت دوم برتری دارد. این گیاه می‌تواند در بعضی مناطق به شرطی که توجه اقتصادی داشته باشد به صورت کود سبز در تناوب‌های زراعی جهت نیل به کشاورزی پایدار به کار گرفته شود (مجنون حسینی، ۱۳۸۷).

از جمله راهکارهای زراعی در کشاورزی پایدار مدیریت بقایای گیاهی است. در برخی گیاهان زراعی با افزایش میزان تولید محصولات کشاورزی، مقدار کل بقایای گیاهی نیز افزایش می‌یابد که این امر می‌تواند منجر به بهبود محتوای ماده آلی خاک شود. البته الگوهای مختلف تناوبی به دلیل حضور گیاهان مختلف، ترکیب بقایای گیاهی و نیز ترکیب جوامع تجزیه‌گر متفاوتی نیز دارا می‌باشند. زیرا اگرچه گیاهان در کل دارای یک سری ترکیبات آلی مشخص هستند (مانند سلولز، همی سلولز، نشاسته و پلی فنل‌ها)، اما نسبت هر یک از این مواد در بقایای گیاهی (یا به عبارتی کیفیت بقایا) بر میزان و سرعت فرایند تجزیه مؤثر خواهد بود (Marten, 2000).

Stevenson و Vankessel در سال ۱۹۹۶ بیان کردند که عملکرد ذرت و گندم با کاربرد بقایای گیاهی افزایش یافته است. Miler و همکاران در سال ۲۰۰۲ بیان کردند که اضافه نمودن مقدار کمی بقایای گیاهی در مقایسه با سوزاندن کامل بقایا عملکرد ذرت را بیش از ۵۰ درصد بهبود می‌بخشد. این افزایش عملکرد در نتیجه کاهش در تلفات روان آب (تا ۵۰ درصد) و آبشویی عناصر (تا ۸۰ درصد) و نیز بهبود توزیع آب و عناصر غذایی در تمام طول دوره رشد گیاه (تا ۸۰ درصد) حاصل شد. کارایی استفاده از آب برای محصولات زراعی با اعمال جنبه‌های خاک‌ورزی نظیر سیستم بدون خاک‌ورزی و روش خاک‌ورزی حداقل بیشتر می‌شود و این سیستم‌ها در کاهش فرسایش بالقوه خاک مفیدتر و مؤثرتر هستند. در روش بدون خاک‌ورزی بقایای زراعت قبل دست نخورده باقی مانده و نسبت به سایر سیستم‌های خاک‌ورزی، بقایای گیاهی بیشتری در سطح خاک باقی می‌ماند. به طور کلی سیستم بدون خاک‌ورزی مزیت‌هایی مانند: کاهش مصرف انرژی، کاهش فرسایش آبی و بادی، نیاز به نیروی کار کمتر، نیاز به سرمایه‌گذاری کمتر در ماشین‌آلات، افزایش ذخیره رطوبتی و مواد آلی خاک و فراهم‌سازی امکان کشت دوم را به دنبال دارد.

محلول پاشی با عناصر غذایی یکی از روش‌های تغذیه گیاه است. اگرچه برگ‌ها و سایر اندام‌های هوایی به خوبی می‌توانند مواد غذایی را به صورت گاز (گاز کربنیک، اکسیژن، انیدرید سولفور) از طریق روزنه‌ها جذب کنند، ولی جذب مواد غذایی به صورت یون از محلول محدود می‌باشد (برجیان و امام، ۱۳۷۹). زیرا سلول‌های اپیدرمی خارجی برگ با کوتیکول پوشیده شده است. اوره تنها کود نیتروژنه است که از آن می‌توان به صورت تغذیه برگی استفاده نمود (برجیان و امام، ۱۳۷۹). از آنجا که نیتروژن اضافه شده به خاک می‌تواند از طریق آبشویی و یا تصعید از دسترس گیاه خارج شود و عرضه نیتروژن از خاک، ریشه‌ها، گره‌ها یا ساقه‌ها به خاطر تنش‌های محیطی یا پیری محدود می‌شود، پاشیدن اوره به عنوان منبع نیتروژن بر روی شاخ و برگ گیاه می‌تواند عامل مؤثری در افزایش کیفیت و احتمالاً کمیت گیاهان باشد. هدف اصلی از انجام این پژوهش بررسی اثر روش‌های کاشت جوی پشته و کرتی، مدیریت بقایا و محلول پاشی کود اوره بر عملکرد دانه و اجزاء آن می‌باشد.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم‌آباد در سال ۱۳۸۸ انجام شد. این مزرعه در عرض جغرافیایی ۳۳ درجه و ۳۶ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۴۷ درجه و ۴۰ دقیقه شرقی و با ارتفاع ۱۲۰۰ متر از سطح دریا قرار گرفته است. خاک مزرعه مورد آزمایش شنی رسی و اسیدیته آن در حدود ۷/۷ بود و درصد نیتروژن و کربن آلی آن به ترتیب ۰/۲ و ۱/۱ درصد بود. طبق طبقه بندی اقلیمی منطقه خرم‌آباد دارای اقلیم معتدل می‌باشد و متوسط بارندگی سالیانه دراز مدت قریب ۵۲۰ میلی‌متر می‌باشد.

جدول ۱: آمار هواشناسی در طول فصل زراعی در سال ۱۳۸۸ (سایت هواشناسی لرستان)

تعداد روزهای یخبندان	ساعات آفتابی	دما (درجه سانتی‌گراد)			رطوبت نسبی (%)	بارندگی (میلی‌متر)	ماه
		متوسط	حداکثر	حداقل			
۳	۱۹۵	۱۰/۵	۲۳/۴	-۲	۶۷	۹۸/۶	فروردین
۰	۲۵۴/۴	۱۷/۴	۳۱/۲	۰/۴	۶۱	۴۳/۵	اردیبهشت
۰	۳۶۰/۷	۲۴/۱	۴۰/۶	۱۰/۲	۴۱	۰/۶	خرداد
۰	۳۷۴/۷	۲۶/۴	۴۰	۱۱/۸	۳۶	۰	تیر
۰	۳۳۸/۸	۲۷/۷	۴۰/۶	۱۳/۶	۳۲	۰	مرداد
۰	۳۴۹/۹	۲۴/۶	۳۹/۴	۷/۸	۳۱	۰	شهریور
۰	۲۷۲/۴	۱۹/۱	۳۶	۴/۶	۳۴	۰	مهر

آزمایش به صورت استریپ-اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار به اجرا درآمد.

روش کاشت به صورت استریپ در دو روش جوی پشته و کرتی، مدیریت بقایا در دو سطح همراه با کاه و کلش گندم و سوزاندن بقایای و محلول پاشی کود اوره در چهار سطح بدون محلول پاشی، یک بار محلول پاشی در مرحله رشد سریع، یک بار محلول پاشی قبل از گلدهی و یک بار محلول پاشی در رشد سدیع + گلدهی، با غلظت سه در هزار در نظر گرفته شد. عملیات تهیه زمین در قسمت‌هایی که لازم بود انجام گرفت و کود پاشی بر اساس آزمون خاک به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار فسفات آمونیوم، ۱۰۰ کیلوگرم سولفات پتاسیم و مقدار ۵۰ کیلوگرم اوره به عنوان استارتر بود که با خاک به خوبی مخلوط گردید و سپس تسطیح شد. اولین آبیاری موسوم به خاک آب در تاریخ ۸۸/۴/۲۴ انجام شد. برای زود سبز شدن و استقرار بهتر گیاه فواصل آبیاری‌های اولیه کم بوده به طوری که دومین آبیاری سه روز بعد انجام شد و ۷ روز پس از کاشت حدود ۹۵٪ مزرعه سبز شده بود. از آن پس آبیاری در مواقع لازم انجام شد. مبارزه با علف‌های هرز با دست و در سه مرتبه در مواقع لازم انجام شد. از زمان سبز شدن بذر تا برداشت نهایی هیچ گونه علائم آفت و بیماری روی محصول مشاهده نشد و نیازی به مبارزه نبود. فاصله بین ردیف‌ها ۵۰ سانتی‌متر و فاصله روی ردیف ۲۰ سانتی‌متر (تراکم ده بوته در متر مربع) در نظر گرفته شد. سه ردیف میانی هر کرت پس از حذف نیم متر حاشیه از ابتدا و انتهای آنها به مساحت ۶ متر مربع بر حسب کیلوگرم و تصحیح شده بر اساس ۱۳ درصد رطوبت برداشت گردید.

جهت تعیین عملکرد بیولوژیک و عملکرد دانه محصول برداشتی را به مدت چند روز در برابر تابش مستقیم خورشید قرار داده و بعد از خشک شدن کامل نمونه‌های هر کرت وزن گردید. همچنین برای مطالعه صفات رویشی و زایشی در موقع برداشت ۵ بوته به طور تصادفی از سه ردیف میانی هر کرت پس از در نظر گرفتن حاشیه در ابتدا و انتهای ردیف‌ها انتخاب شدند و صفات بر اساس تک بوته اندازه‌گیری و برای یک بوته میانگین‌گیری شدند. ویژگی‌های اندازه‌گیری شده با استفاده از نرم‌افزار آماری MSTATC مورد تجزیه واریانس قرار گرفتند و سپس میانگین‌ها با آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد مقایسه شدند.

نتایج و بحث

عملکرد دانه

نتایج تجزیه واریانس داده‌ها حاکی از آن است که اختلاف معنی‌داری بین عملکرد دانه حاصل از دو روش کاشت وجود دارد (جدول ۱). داده‌ها برتری نسبی روش کاشت کرتی بدون خاک‌ورزی را به روش کاشت جوی و پشته‌ای (۵۶۸/۳ کیلوگرم در هکتار) نشان می‌دهند که ممکن است به دلیل پوشش مناسب زمین و جذب حداکثر نور در مراحل اولیه رشد باشد. این

موضوع خود موجب کاهش تبخیر از سطح خاک و افزایش دسترسی گیاه به آب می‌شود. مشاهدات مزرعه‌ای حین رشد و نمو گیاه نیز مؤید این موضوع بود. به نظر می‌رسد خاک‌ورزی کمتر و یکنواختی سطح زمین در زراعت کرتی در این آزمایش شرایط مناسب‌تری را برای استفاده بهینه از آب و عناصر غذایی خاک فراهم کرده باشد. زیرا در حالت جوی و پشته‌ای، کف جویچه‌ها و دیواره‌ی پشته‌ها سطوح بیشتری را برای رشد و نمو علف‌های هرز و تبخیر رطوبت از خاک فراهم می‌نماید (مرسلی و همکاران، ۱۳۸۶). عملکرد دانه گیاه ماش تحت تأثیر مدیریت بقایا قرار گرفت، به گونه‌ای که در تیمارهای همراه با کاه و کلش و آتش زدن بقایا به ترتیب ۶۵۱ و ۵۳۹/۴ کیلوگرم در هکتار محصول دانه ماش تولید کردند. که با نتایج آینه‌بند و آقاسی‌زاده در سال ۱۳۸۶ مطابقت داشت. بهبود عملکرد دانه ماش با نتایج به دست آمده از اجزای عملکرد جدول ۲ مطابقت دارد. در حقیقت اثرات مثبت بقایای گیاهی بر عملکرد دانه به طور تجمعی و در طی زمان روی می‌دهد که ناشی از فرآیند تجزیه تدریجی ماده آلی و اضافه شدن عوامل مثبت فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی آن به بوم نظام خاک است (توشیح، ۱۳۸۲).

در مجموع نتایج برخی از پژوهشگران بیانگر اثر مثبت کاربرد بقایای گیاهی در کوتاه مدت نیز می‌باشد (Jan Zen and Kucey, 1988; Schoenau and Campbell, 1996). افزایش بقایا باعث افزایش ماده آلی، نیتروژن، بهبود ساختمان خاک، افزایش و ظرفیت تبادل کاتیونی، افزایش تبادلات گازی و افزایش فعالیت میکرو ارگانیسم‌های خاک منتهی می‌شود که در نهایت باعث افزایش عملکرد دانه ماش گردیده است.

جدول ۲: مقایسه میانگین عملکرد دانه و اجزای عملکرد تحت تأثیر روش‌های کاشت، مدیریت بقایا و محلول پاشی کود اوره

شاخص برداشت (درصد)	وزن هزاردانه (گرم)	تعداد دانه در غلاف	تعداد غلاف در بوته	عملکرد بیولوژیک (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	منابع تغییرات
روش کاشت						
۴۲/۶۷ a	۴۴/۲۳ b	۱۱/۸۸ a	۳۴/۹۸ b	۱۳۳۱/۷ b	۵۶۸/۳b	(جوی پشته)
۴۱/۹۹۷ a	۴۵/۹۵ a	۱۲/۳ a	۳۱/۳۲ a	۱۴۷۹/۹ a	۶۲۲/۱a	(بدون خاک‌ورزی)
مدیریت بقایا						
۴۳/۰۷ a	۴۵/۸۹ a	۱۲/۱۲ a	۳۰/۵۹ a	۱۵۱۱/۴ a	۶۵۱/۰۴ a	همراه با کاه و کلش
۴۱/۵۶ b	۴۴/۳ b	۱۲/۰۶ a	۲۵/۷۱ a	۱۳۰۰/۱۶ b	۵۳۹/۴ b	سوزاندن کاه و کلش
محلول پاشی کود اوره						
۴۲/۰۷ a	۴۲/۸۷ d	۱۲/۳ ab	۲۶/۸۵ b	۱۳۱۳/۷ d	۵۵۲/۰۱ c	بدون محلول پاشی
۴۲/۶۱ a	۴۴/۵ c	۴۴/۵ b	۲۷/۸۲ b	۱۳۶۶/۳ c	۵۸۱/۳ b	یکبار محلول پاشی در مرحله رشد سریع
۴۳/۱۱ a	۴۵/۷۵ b	۴۵/۷۵ b	۱۱/۴۶ b	۲۶/۷۵ b	۶۲۰/۴ a	یکبار محلول پاشی قبل از گلدهی
۴۱/۴۵ a	۴۷/۲۵ a	۴۷/۲۵ a	۱۳/۲۵ a	۱۵۰۷/۱ a	۶۲۷/۱ a	یکبار محلول پاشی در مرحله رشد سریع + گلدهی

میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک در هر ستون فاقد اختلاف آماری معنی‌دار در سطح احتمال پنج درصد می‌باشد.

بین تیمارهای محلول پاشی کود اوره بر عملکرد دانه ماش اختلاف معنی داری وجود داشت و حداکثر عملکرد دانه (۶۲۷/۱) کیلوگرم در هکتار) از تیمار محلول پاشی در مراحل رشد سریع + گلدهی به دست آمد. که با نتایج Butorina و همکاران در سال ۱۹۹۱ که بیان کردند محلول پاشی اوره در مرحله غلاف رفتن عملکرد دانه را افزایش می دهد مطابقت داشت. در پژوهش حاضر با افزایش میزان نیتروژن به کار رفته در محلول پاشی، تعداد دانه در غلاف به طور معنی داری افزایش یافت (جدول ۳).

تأثیرات مثبت روش محلول پاشی کود اوره بر رشد گندم توسط توشیح در سال ۱۳۸۱ و سیلپسور در سال ۱۳۸۱ و سویا توسط صادق زاده و همکاران در سال ۱۳۸۱ و فاطمی نقده و سروش زاده در سال ۱۳۸۱ قبلاً گزارش شده است ولی محلول پاشی اوره روی ماش توسط سایر محققان گزارش نشده است. نتایج حاکی است که محلول پاشی اوره باعث بهبود رشد و عملکرد این گیاهان می شود. نظر به نقش مهم نیتروژن در رشد و نمو گیاهان، افزایش میزان ماده خشک و عملکرد دانه در تیمارهای محلول پاشی اوره دور از انتظار نیست (EL-Fouly and EL-Sayed, 1997). اثر بر همکنش تیمارهای مدیریت بقایا و محلول پاشی اوره بر عملکرد دانه بسیار معنی دار بود و حداکثر عملکرد دانه (۷۳۱/۷ کیلوگرم در هکتار) از تیمار محلول پاشی اوره در مراحل رشد سریع و گلدهی به همراه کاه و کلش به دست آمد.

عملکرد بیولوژیک

عملکرد بیولوژیک ماش به طور بسیار معنی داری تحت تأثیر روش کاشت قرار گرفت (جدول ۱). میانگین عملکرد بیولوژیک در روش کاشت کرتی بدون خاک ورزی (۱۴۸۰ کیلوگرم در هکتار) بالاتر از روش کاشت جوی و پشته ای (۱۳۳۱/۷ کیلوگرم در هکتار) بوده که ممکن است به دلیل پوشش مناسب زمین و جذب حداکثر نور در مراحل اولیه رشد باشد. این موضوع خود موجب کاهش تبخیر از سطح خاک و افزایش دسترسی گیاه به آب می شود. نوع شخم غیر اصولی یکی از مهم ترین عوامل شستشوی نیترات است که در خاک شخم خورده بیشتر از خاک ورزی حداقل است (توبه و همکاران، ۱۳۷۷).

به نظر می رسد خاک ورزی کمتر و یکنواختی سطح زمین در زراعت کرتی در این آزمایش شرایط مناسب تری را برای استفاده بهینه از آب و عناصر غذایی خاک فراهم کرده باشد. که با نتایج Milton و Triplett در سال ۱۹۸۶ که بیان کردند در روش های شخم کاهش یافته با مصرف نیتروژن بیشتر، عملکرد به طور قابل توجهی افزایش می یابد مطابقت دارد. همچنین این نتایج با نتایج آزمون مرسلی و همکاران در سال ۱۳۸۶ مطابقت دارد. در خصوص عملکرد بیولوژیک نتایج این آزمایش نشان داد که در روش مدیریت بقایای همراه با کاه و کلش و آتش زدن، عملکرد بیولوژیک به ترتیب ۱۵۱۱/۴ و ۱۳۰۰/۲ کیلوگرم در هکتار بود.

حذف کامل کاه و کلش از بقایای گیاهی به ویژه از طریق سوزاندن به دلیل کاهش قابلیت دسترسی به مواد آلی و همچنین اثر مستقیم آتش، تأثیر زیادی بر جمعیت و پویایی بیولوژی فعال خاک خواهد داشت که در نهایت باعث کاهش عملکرد

بیولوژیک گردیده است (آینه بند و آقاسی زاده، ۱۳۸۶). سوزاندن مداوم بقایای گیاهی محصول قبلی به ویژه در شرایط کشت دوگانه، کمبود مواد آلی خاک و کاهش حاصلخیزی خاک‌های زراعی را در پی خواهد داشت، این در حالی است که نقش کاه و کلش باقی مانده گیاهی را می‌توان به تأمین مواد غذایی آزاد شده برای گیاه کاهش تلفات آب خاک، تعدیل دمای خاک، کاهش اسیدیته خاک در قابل جذب نمودن برخی عناصر برای گیاه، افزایش ذخیره رطوبتی خاک، بهبود خواص فیزیکی و شیمیایی خاک و منبع انرژی برای فعالیت میکرو ارگانیسم‌ها با اهمیت دانست (Fawcett and To Very, 2002).

در کشت تابستانه ماش در منطقه خرم‌آباد به دلیل درجه حرارت بالای ۳۰ درجه سانتی‌گراد طی ماه‌های تیر لغایت شهریور ماه تبخیر رطوبت از سطح خاک زیاد می‌باشد، بنابراین با توجه به گرمی هوا و تبخیر زیاد رطوبت از سطح خاک در طول فصل رویش ماش، برتری عملکرد دانه ماش در تیمار حفظ بقایای کاه و کلش را می‌توان به نقش مثبت بقایا در افزایش ذخیره رطوبت خاک، کاهش تلفات تبخیر از سطح خاک و حفظ رطوبت برای مدت طولانی‌تر مرتبط دانست.

مطلب فوق با توجه به محتوی رطوبتی خاک قبل از هر نوبت آبیاری در تیمارهای مختلف که در یک تکرار اندازه‌گیری شد و مقدار آن در تیمار حفظ بقایا بیشتر از سایر تیمارها بود مورد تأیید قرار می‌گیرد. محققین زیادی افزایش عملکرد بیولوژیک را در شرایطی که بقایای گیاهی در خاک حفظ شده‌اند را گزارش نموده‌اند و اکثر آنها این افزایش عملکرد را عمدتاً ناشی از تأثیر بقایای روی دمای خاک و محتوی رطوبتی خاک بیان نموده‌اند (Limon-Ortega et al., 2002; Sawyer et al., 2001).

بین تیمارهای محلول‌پاشی کود اوره، بر عملکرد بیولوژیک ماش اختلاف بسیار معنی‌داری وجود داشت و حداکثر عملکرد بیولوژیک (۱۵۰۷/۱ کیلوگرم در هکتار) از تیمار محلول‌پاشی در مراحل رشد سریع و گلدهی به دست آمده که با نتایج برجیان و امام در سال ۱۳۷۹ که بیان کردند محلول‌پاشی کود اوره باعث افزایش عملکرد بیولوژیک گندم گردید مطابقت دارد.

جدول ۳: مقایسه میانگین‌های عملکرد دانه و اجزای عملکرد ماش تحت تأثیر برهمکنش روش کاشت و مدیریت بقایا

روش کاشت	مدیریت بقایا	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد بیولوژیک (کیلوگرم در هکتار)	تعداد غلاف در بوته	تعداد دانه در غلاف	وزن هزاردانه (گرم)	شاخص برداشت (درصد)
جوی پشته	همراه با کاه و کلش	۶۱۰/۸ b	۱۴۰۸/۷ b	۲۶/۳ b	۱۱/۷۷ a	۴۵/۲۵ b	۴۳/۳ a
سوزاندن بقایا		۵۲۵/۸ d	۱۲۵۴/۶ d	۲۳/۶ c	۱۱/۹۹ a	۴۳/۲ c	۴۱/۹ a
کرتی (بدون خاک ورزی)	همراه با کاه و کلش	۶۹۱/۳ a	۱۶۱۴/۱۷ a	۳۴/۸ a	۱۲/۴۶ a	۴۶/۵ a	۴۲/۸ a
سوزاندن بقایا		۵۵۲/۹ c	۱۳۴۵/۷ c	۲۷/۸ b	۱۲/۱۳ a	۴۵/۴ b	۴۱/۱ a

میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک در هر ستون فاقد اختلاف آماری معنی‌دار در سطح احتمال پنج درصد می‌باشد.

تعداد غلاف در بوته

نتایج تجزیه واریانس داده‌ها حاکی از آن است که اختلاف معنی‌داری بین تعداد غلاف در بوته حاصل از دو روش کاشت وجود دارد (جدول ۴). داده‌ها برتری نسبی روش کاشت کرتی را به روش کاشت جوی و پشته‌ای نشان می‌دهند که با نتایج توبه و همکاران در سال ۱۳۷۷ مطابقت دارد.

در روش جوی پشته‌ای احتمالاً به خاطر خاک‌ورزی میزان نیترات بیشتری شسته شده ولی در روش کرتی شرایط مناسب‌تری را برای استفاده بهینه از آب و عناصر غذایی خاک فراهم کرده که در نهایت باعث افزایش تلقیح و تعداد غلاف بیشتر در بوته گردیده است که با نتایج Triplet و Milton در سال ۱۹۸۶ مطابقت دارد.

تعداد غلاف در بوته ماش تحت تأثیر مدیریت بقایا قرار گرفت به گونه‌ای که در تیمارهای همراه با کاه و کلش و آتش زدن بقایا به ترتیب ۳۰/۶ و ۲۵/۷ غلاف در بوته تولید کردند که با نتایج نجفی‌نژاد و همکاران در سال ۱۳۸۸ که بیان کردند حفظ بقایا باعث افزایش تعداد دانه در بلال می‌گردد مطابقت دارد. بین تیمارهای محلول پاشی کود اوره بر تعداد غلاف در بوته ماش اختلاف بسیار معنی‌داری وجود داشت. و حداکثر تعداد غلاف در بوته (۳۱ غلاف) از تیمار محلول پاشی در مراحل رشد سریع + گلدهی به دست آمد. که با نتایج عباسی دخت و مروی در سال ۱۳۸۴ مطابقت دارد. به نظر می‌رسد محلول پاشی نیتروژن با افزایش تعداد غلاف در بوته و تعداد دانه در غلاف باعث افزایش عملکرد دانه شود.

با بهبود وضعیت تغذیه (به ویژه مصرف مناسب کود نیتروژنه)، رشد و توسعه سایه‌انداز گیاهی سریع‌تر شروع شده و پوشش گیاهی سریع‌تر سطح خاک را می‌پوشاند و باعث کاهش از دست رفتن آب از سطح خاک می‌گردد (Payne, 2000).

Bellied و همکاران در سال ۲۰۰۰ طی آزمایشی دریافتند که افزودن سطوح مختلف نیتروژن (صفر، ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار) باعث ایجاد تفاوت معنی‌داری در تعداد سنبله در واحد سطح می‌شود.

اثر برهمکنش روش کاشت و محلول پاشی کود اوره و مدیریت بقایای گیاهی و محلول پاشی کود اوره بر تعداد غلاف در بوته معنی‌دار بوده (جدول ۱) و حداکثر تعداد غلاف در بوته (۳۶/۵ غلاف) مربوط به تیمار بدون خاک‌ورزی و محلول پاشی در مرحله رشد سریع و گلدهی می‌باشد. و در اثرات متقابل مدیریت بقایای گیاهی و محلول پاشی کود اوره، بیشترین تعداد غلاف در بوته (۳۴/۴ غلاف) مربوط به تیمار کاه و کلش و محلول پاشی در مرحله رشد سریع + گلدهی می‌باشد. توشیح در سال ۱۳۸۲ بیان کرد که سوزاندن کاه و کلش میزان نیتروژن ازت، فسفر و ماد آلی را تقلیل می‌دهد، همچنین فعالیت بیولوژیکی خاک کاهش می‌یابد و خاکستر حاوی مواد غذایی به آسانی در خاک آبشویی می‌گردند.

تعداد دانه در غلاف

نتایج حاصله نشان داد که تعداد دانه در غلاف در تیمار روش کاشت کرتی (بدون خاک‌ورزی) بیشتر از تیمار روش کاشت جوی پشته بود. ولی اختلاف معنی‌داری بین این دو تیمار مشاهده نگردید. که با نتایج امیدی و همکاران در سال ۱۳۸۴ که بیان کردند سیستم بدون خاک ورزی باعث افزایش تعداد دانه در غلاف می‌شود مطابقت دارد. آنها این اثر افزایش تعداد دانه در سنبله را به خاطر افزایش طول غلاف نسبت دادند. تعداد دانه در واقع مقدار مخزن گیاه را مشخص می‌کند. تعداد دانه بیشتر در غلاف باعث می‌گردد مواد فتوسنتزی تولید شده بیشتری نیز ذخیره و عملکرد افزایش یابد. حداکثر تولید دانه در غلاف تحت کنترل عوامل متعددی همچون طویل بودن غلاف‌ها است (ضابط و همکاران، ۱۳۸۳). بین تیمارهای مدیریت بقایا اختلاف معنی‌داری از لحاظ تعداد دانه در غلاف وجود نداشت. ولی در تیمار حفظ بقایا تعداد دانه در غلاف (۱۲/۱) بیشتر از تیمار سوزاندن بقایا بود که با نتایج نجفی‌نژاد و همکاران در سال ۱۳۸۸ مطابقت داشت.

اثرات محلول‌پاشی اوره بر تعداد دانه در غلاف بسیار معنی‌دار بود و حداکثر تعداد دانه در غلاف (۱۳/۲) مربوط به تیمار محلول‌پاشی در مرحله رشد سریع + گلدهی بود که با نتایج عباسی‌دخت و مروی در سال ۱۳۸۴ مطابقت دارد. که این افزایش تعداد دانه در غلاف باعث افزایش عملکرد دانه گردیده است. تأثیر نیتروژن بر تعداد دانه در غلاف مثبت است. متابولیسم کربن می‌تواند تأثیر بیشتری بر تعداد دانه و عملکرد دانه داشته باشد. در صورتی که به اعتقاد صادقی و همکاران در سال ۱۳۸۸ کاهش تعداد دانه در اثر کمبود نیتروژن به دلیل کمبود و کاهش مواد پرورده کربن است. اثرات بر همکنش هیچکدام از تیمارهای سه‌گانه بر روی تعداد دانه در غلاف معنی‌دار نبود.

وزن هزار دانه

نتایج جدول تجزیه واریانس ۱ مبین آن بود که روش کاشت کرتی روش کاشت جوی و پشته بر وزن هزار دانه در سطح یک درصد معنی‌دار بودند. مقایسه میانگین‌ها نشان داد که در تیمار بدون خاک‌ورزی وزن هزار دانه ۴۵/۹ گرم و در روش جوی پشته وزن هزار دانه ۴۴/۲ گرم بود. روش کاشت بدون خاک‌ورزی در مقایسه با روش کاشت جوی و پشته شرایط مناسب‌تری را برای بهبود فعالیت‌های میکروبی مفید در خاک مهیا کرد و از طریق جذب مطلوب عناصر معدنی ماکرو و میکرو توسط ریشه ماش، موجب افزایش رشد گیاه گردید است و در مرحله پر شدن دانه‌ها، شیره پرورده کافی به دانه‌ها منتقل شد. و سبب بهبود وزن هزار دانه گردیده و در واقع بهبود بیوماس گیاهی و میزان فتوسنتز باعث برتری وزن هزار دانه شده است.

وزن هزار دانه گیاه ماش تحت تأثیر مدیریت بقایا قرار گرفت به گونه‌ای که در تیمارهای همراه با کاه و کلش وزن هزار دانه بیشتر از تیمار سوزاندن بقایا بود. سوزاندن بقایای گیاهی، کمبود مواد آلی خاک و کاهش حاصلخیزی خاک‌های زراعی را در پی خواهد داشت، این در حالی است که نقش کاه و کلش باقی مانده گیاهی را می‌توان به تأمین مواد غذایی آزاد شده برای

گیاه، کاهش تلفات آب خاک، تعدیل دمای خاک، کاهش اسیدیته خاک در قابل جذب نمودن برخی عناصر برای گیاه، افزایش ذخیره رطوبتی خاک، بهبود خواص فیزیکی و شیمیایی خاک و منبع انرژی برای فعالیت میکرو ارگانیسم‌ها با اهمیت دانست (Fawcett and To Very, 2002).

بین تیمارهای محلول پاشی کود اوره بر وزن هزار دانه ماش اختلاف بسیار معنی داری وجود داشت. حداکثر وزن هزار دانه (۴۸/۱ گرم) از تیمار محلول پاشی در مراحل رشد سریع + گلدهی به دست آمد. محلول پاشی اوره باعث بهبود رشد و عملکرد گیاهان می‌شود و نیتروژن باعث رشد و نمو گیاهان و افزایش میزان فتوسنتز گیاه و در نتیجه بهبود وزن هزار دانه می‌گردد. اثرات برهمکنش، مدیریت بقایا و محلول پاشی اوره بر وزن هزار دانه معنی دار بود و حداکثر وزن هزار دانه (۴۸ گرم) از تیمار باقی ماندن کاه و کلش و محلول پاشی در مرحله رشد سریع + مرحله گلدهی به دست آمده که با نتایج صادقی و همکاران در سال ۱۳۸۸ مطابقت دارد که آنها دلیل افزایش وزن هزار دانه را به خاطر کاربرد نیتروژن و بقایا اعلام نمودند.

جدول ۴: مقایسه میانگین‌های عملکرد دانه و اجزاء عملکرد ماش تحت تأثیر بر واکنش مدیریت بقایا و

محلول پاشی اوره

مدیریت بقایا	محلول پاشی اوره	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد بیولوژیک (کیلوگرم در هکتار)	تعداد غلاف در بوته	تعداد دانه در غلاف	وزن هزار دانه (گرم)	شاخص برداشت (درصد)
	بدون محلول پاشی	۵۸۵ cd	۱۳۹۷/۵ d	۲۸/۴ b	۱۲/۰۵ bcd	۴۲/۴ e	۵۲۵/۸ a
	یک بار محلول پاشی در رحله رشد سریع	۶۱۲/۵ c	۱۴۵۵ c	۳۱/۹ a	۱۱/۵۵ cd	۴۵/۵ c	۵۲۵/۸ a
همراه با کاه و کلش	یکبار محلول پاشی قبل از گلدهی	۶۷۵ b	۱۵۴۰ b	۲۷/۶ bc	۱۱/۴ cd	۴۶/۶ b	۵۲۵/۸ a
	محلول پاشی در مرحله رشد سریع و گلدهی	۷۳۱/۷ a	۱۶۳۳/۳ a	۳۴/۴ a	۱۳/۵ a	۴۸ a	۵۲۵/۸ a
	بدون محلول پاشی	۵۱۹/۲ f	۱۲۲۹/۸ g	۲۵/۳ cd	۱۲/۵ abc	۴۲/۴ f	۵۲۵/۸ a
سوزاندن بقایا	یک بار محلول پاشی در رحله رشد سریع	۵۵۰ ef	۱۲۷۷/۵ f	۲۳/۸ d	۱۱/۲ d	۴۳/۴ e	۵۲۵/۸ a
	یکبار محلول پاشی قبل از گلدهی	۵۶۵/۸ de	۱۳۳۲/۵ e	۲۵/۹ bcd	۱۱/۵ cd	۴۴/۹ d	۵۲۵/۸ a
	محلول پاشی در مرحله رشد سریع و گلدهی	۵۲۲/۵ f	۱۳۶۰/۸ de	۲۷/۹ bc	۱۲/۹ ab	۴۶/۵ b	۵۲۵/۸ a

میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک در هر ستون فاقد اختلاف آماری معنی دار در سطح احتمال پنج درصد می‌باشد.

شاخص برداشت

با توجه به نتایج تجزیه واریانس (جدول ۱)، اثر روش کاشت بر شاخص برداشت معنی‌دار نبود. که با نتایج امیدی و همکاران در سال ۱۳۸۴ مطابقت داشت و این پژوهشگران بیان کردند سیستم بدون خاک‌ورزی با خاک‌ورزی معمولی بر روی شاخص برداشت کلزا معنی‌دار نبود.

بین تیمارهای مدیریت بقایا تفاوت معنی‌داری وجود داشت و حداکثر شاخص برداشت (۰/۴۳/۱) از تیمار باقیماندن کاه و کلش به دست آمده که با نتایج صادقی و همکاران در سال ۱۳۸۸ مطابقت داشت. نسبت ماده خشک دانه به کل ماده خشک گیاهی در ارتباط بسیار نزدیکی با تعداد و فعالیت مقصدهای زایشی قرار دارد و از آنجا که این مقصدهای زایشی در ارتباط مستقیمی با آهنگ رشد گیاه هستند بنابراین در نتیجه کمبود نیتروژن آهنگ رشد گیاه با تأثیر بر مقاصد زایشی باعث کاهش نسبت ماده خشک دانه به کل ماده خشک گیاهی می‌شود (Uhart and Andrade, 1995).

با توجه به نتایج تجزیه واریانس، اثر محلول‌پاشی بر شاخص برداشت معنی‌دار نمی‌باشد. ولی بیشترین شاخص برداشت (۰/۴۳/۹) از تیمار محلول‌پاشی قبل از گلدهی به دست آمده شاخص برداشت که عبارت است از نسبت عملکرد اقتصادی (در مورد ماش دانه است) به عملکرد بیولوژیکی، از خصوصیات ژنتیکی و ثابت یک رقم می‌باشد ولی می‌تواند تحت تأثیر عملیات زراعی و به خصوص مصرف کود نیتروژن قرار گیرد (امام و نیک‌نژاد، ۱۳۷۳). به نظر می‌رسد محلول‌پاشی در مرحله رشد سریع باعث می‌شود تا گیاه رشد رویشی زیادی داشته باشد و در نتیجه باعث مصرف نیتروژن و کاهش وزن غلاف و شاخص برداشت گردد ولی محلول‌پاشی در مرحله گلدهی این وضعیت را بهبود می‌بخشد (Sarandon and Gianni bell, 1990). نتایج به دست آمده. در تحقیق عباسی‌دخت و مروی در سال ۱۳۸۴ با نتایج این تحقیق مطابقت دارد. در مجموع نتایج این آزمایش نشان داد که عملکرد و اجزای عملکرد ماش تحت تأثیر فاکتورهای روش کاشت، مدیریت بقایای گیاهی و محلول‌پاشی کود اوره قرار گرفت. از این سه فاکتور مورد آزمایش سیستم بدون خاک‌ورزی و مدیریت باقی گذاشتن کاه و کلش و محلول‌پاشی کود اوره در مرحله رشد سریع و گلدهی بر افزایش عملکرد و اجزاء عملکرد ماش بیشتر اثر گذاشتند. و به دلیل حرکت در جهت کشاورزی پایدار و استفاده بهینه و مطلوب از منابع خاک می‌توان برای کاشت ماش از روش کشت کرتی همراه با بقایای کاه و کلش استفاده کرد.

جدول ۵: تجزیه واریانس (میانگین مربعات) عملکرد دانه و اجزاء عملکرد

شاخص برداشت	وزن هزاردانه	تعداد دانه در غلاف	تعداد غلاف در بوته	عملکرد بیولوژیک	عملکرد دانه	درجه آزادی	منابع تغییرات
۲۹/۳۳ ^{ns}	۰/۸۷۹ ^{ns}	۰/۹۷۷ ^{ns}	۷/۳۵ ^{ns}	۳۰۷۹/۱۸ ^{ns}	۲۸۹۱/۱۴ ^{ns}	۲	تکرار
۵/۵۷ ^{ns}	۳۵/۸۸ ^{**}	۲/۰۸۳ ^{ns}	۴۸۳/۳ ^{**}	۲۶۳۸۸۵/۰۲ ^{**}	۳۴۶۶۸/۸ ^{**}	۱	خاک ورزی (A)
۱۱/۷۵ ^{ns}	۰/۰۶۴ ^{ns}	۲/۵۹۸ ^{ns}	۱۴/۶۱ ^{ns}	۱۳۶۰ ^{ns}	۲۸۶۰/۹۴ ^{ns}	۲	خطای (a)
۲۷/۲۵ ^{**}	۳۰/۰۸ ^{**}	۰/۰۳۷ ^{ns}	۲۸۵/۲ [*]	۵۳۵۷۳۰ [*]	۱۴۹۶۳۳/۳ [*]	۱	مدیریت بقایا (B)
۱/۵۱ ^{ns}	۰/۱۳۴ ^{ns}	۰/۵۰۷ ^{ns}	۷۴/۹ ^{ns}	۱۸۹۱/۸۹ ^{ns}	۵۰/۵۲ ^{ns}	۲	خطای b
۰/۳۱ ^{ns}	۲/۵۲۱ ^{**}	۰/۹۳۰ ^{ns}	۵۷/۳ [*]	۳۹۱۵۹/۱۸ [*]	۸۵۳۳/۳ [*]	۱	A × B
۰/۶۹ ^{ns}	۰/۲۸۳ ^{ns}	۰/۱۵۶ ^{ns}	۴۱/۵ ^{ns}	۱۶۶۷/۳ ^{ns}	۱۵۹/۸۹ ^{ns}	۲	خطای (C)
۶۱۱۲ ^{ns}	۴۱/۴۲ ^{**}	۰/۲۱۸ [*]	۵۱/۵۲ ^{**}	۸۴۹۵۲/۱ ^{**}	۱۴۸۲۴/۳ ^{**}	۳	محلول پاشی کود اوره (C)
۷/۱ ^{ns}	۰/۱۸۶ [*]	۰/۱۸۲ [*]	۳۲/۵۸ ^{**}	۶۷۴۸/۱ ^{**}	۲۳۰۲/۱ [*]	۳	A × C
۳۰/۸۲۵ [*]	۰/۶۲۵ [*]	۰/۶۶۷ [*]	۲۵/۸۶ [*]	۹۶۵۴/۲ ^{**}	۱۴۰۳۰/۶ ^{**}	۳	B × C
۱۵/۰۲ ^{ns}	۰/۴۲۴ ^{ns}	۳/۰۸ ^{ns}	۶/۴۹ ^{ns}	۳۵۳۳/۹ ^{ns}	۲۴۲۵ ^{ns}	۳	A × B × C
۷/۲۱	۰/۱۹۴	۱/۲۷۵	۶/۷۳	۱۹۱۳/۴	۹۶۴/۲۳	۲۴	خطای (کل)
۶/۴	۱/۰۸	۹/۴	۹/۲	۳/۱	۵/۲		ضریب تغییرات (درصد)

ns، * و ** بترتیب غیر معنی دار، معنی دار در سطح ۵٪ و ۱٪.

منابع

- آینه‌بند، ا. و آقاسی‌زاده، و.، ۱۳۸۶. اثر روش‌های مختلف مدیریت زراعی بر عملکرد و اجزای عملکرد ماش. مجله علمی کشاورزی، جلد ۳۰، شماره ۱، صفحات ۷۱-۸۴.
- امام، ی. و نیک‌نژاد، م.، ۱۳۷۳. مقدمه‌ای بر فیزیولوژی عملکرد گیاهان زراعی. انتشارات دانشگاه شیراز.
- امید، ح.، طهماسبی سروستانی، ز.، قلاوند، ا. و مدرس ثانوی، س.، ۱۳۸۴. ارزیابی سیستم‌های خاک‌ورزی و فواصل ردیف بر عملکرد دانه و درصد روغن دو رقم کلزا. مجله علوم زراعی ایران. جلد هفتم، شماره ۲. صفحات ۹۷-۱۱۲.
- برجیان، ع. و امام، ی.، ۱۳۷۹. اثر محلول‌پاشی اوره پیش از گلدهی بر عملکرد، اجزای عملکرد و درصد پروتئین دانه دو رقم گندم. مجله علوم زراعی ایران، جلد دوم، شماره ۱. صفحات ۲۳-۲۹.
- توشیح، و.، ۱۳۸۱. بررسی اثر محلول‌پاشی اوره بر گندم دیم در کردستان. مجموعه خلاصه مقالات هفتمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران. کرج. صفحات ۹۳.
- توشیح، و.، ۱۳۸۲. اثر استفاده از کاه و کلش گندم دیم در زمان آیش بر عملکرد و میزان پروتئین دانه و برخی خصوصیات خاک. مجله علوم خاک و آب، جلد ۱۷، شماره ۲، صفحات ۱۵۵-۱۶۲.
- توبه، ا.، هاشمی دزفولی، س.، مجیدی، ا.، روز مطلب، م. و مظاهری، د.، ۱۳۷۷. بررسی تأثیر سیستم‌های شخم (خاک‌ورزی) معمول و حداقل با تعداد وجین بر تراکم نهایی و انواع علف‌های هرز، عملکرد کمی و کیفی ذرت دانه‌ای. مجله نهال و بذر، جلد ۱۴، شماره ۴، صفحات ۴۶-۶۶.
- سیل‌سپور، م.، ۱۳۸۱. بررسی اثر محلول‌پاشی کود ازته همراه با سم نیتريتون روی افزایش درصد پروتئین دانه گندم. مجموعه خلاصه مقالات هفتمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران، کرج. صفحات ۱۸۴.
- صادق‌زاده، ح.، امینی، ا. و میرنیا، س.خ.، ۱۳۸۱. اثر محلول‌پاش اوره بر سویا در مراحل بعد از گلدهی. مجموعه خلاصه مقالات هفتمین کنگره علوم زراعت اصلاح نباتات ایران، کرج، صفحات ۱۹۵.
- صادقی، ح.، بحرانی، م. و امام، ی.، ۱۳۸۸. بررسی تأثیر مخلوط کردن مقادیر مختلف بقایا و کود نیتروژن بر عملکرد اجزاء عملکرد ارقام گندم دیم. مجله علوم گیاهان زراعی ایران، دهر ۴، شماره ۲. صفحات ۱-۹.
- ضابط، م.، حسین‌زاده، غ. و احمدی، ع.، ۱۳۸۳. تعیین مهم‌ترین صفات مؤثر بر عملکرد تحت دو شرایط آبیاری با استفاده از روش‌های آماری چند متغیر. در ژنوتیپ‌های ماش. مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۳۵، شماره ۴. صفحات ۸۳۹-۸۴۹.

- عباسی دخت، ح. و مروی، ح.، ۱۳۸۴. تأثیر محلول پاشی نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد گندم. علوم کشاورزی ایران. جلد ۳۶، شماره ۶، صفحات ۱۳۳۱-۱۳۲۵.
- فاطمی نقده، ص. و سروش زاده، ع.، ۱۳۸۱. بررسی اثرات تاریخ کاشت و محلول پاشی نیتروژن و بر در مراحل زایشی بر روی عملکرد و اجزاء سویا. مجموعه خلاصه مقالات هفتمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران، کرج. صفحه ۲۳۳.
- کوچکی، ع. و بنایان اول، م.، ۱۳۷۲. زراعت حبوبات. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۲۳۶ ص.
- مرسلی، ا.، آقاعلیخانی، م. و قلاوند، ا.، ۱۳۸۶. آنالیز رشد و عملکرد کمی و کیفی علوفه چهار اکوتیپ خلر تحت تأثیر تراکم و روش کشت در نظام زراعت دوگانه مجله علوم زراعی ایران. جلد نهم، شماره ۳. صفحات ۲۴۶-۳۶۲.
- مجنون حسینی، ن.، ۱۳۸۷. تولید حبوبات در ایران. انتشارات جهاد دانشگاهی. ۲۴۰ ص.
- نجفی نژاد، ح.، جواهری، م.، داوری، س. و آزاد شهرکی، ف.، ۱۳۸۸. اثر تناوب زراعی و مدیریت بقایای گندم بر عملکرد دانه ذرت سیگنل کراس ۷۰۴ و برخی خصوصیات خاک. مجله به زراعی نهال و بذر، جلد ۲، شماره ۳. صفحات ۲۴۷-۲۶۰.
- **Bellied, L., Bellied, R.J.L., Castillo, J.E. and Bellido, F.J.L., 2000.** Effect of tillage, crop rotation, and nitrogen fertilization on wheat under rain- fed Mediterranean conditions. Agron- J.92,1054-1063.
- **Butorina, E.P., yajodin. A.B. and Feofanov. S.N., 1991.** Effect of a late foliar application of urea and molybdenum on winter wheat grain yield and quality. Field crop Abst.46: 4736.
- **EL-Fouly, M.M. and EL-Sayed, A.A., 1997.** Foliar fertilization, an environmentally friendly application of fertilizers. In: proceedings of Dahlia Geri dinger International symposium on Fertilization and the Environment. Mortvedt, J.J. (Ed). Technical Haifa. PP. 346-358.
- **Fawcett, R. and To very, D., 2002.** Conservation tillage and Plant biotechnology: How new technologies can improve the environment by reducing the need to plow. Conservation Technology Information center, west Lafayette, IN.
- **Jan Zen, H., and Kucey, R., 1988.** carbon, nitrogen and sulfur mineralization of crop residue as influenced by crop species and nutrient regime, plant & soil, 106: 34-41.
- **Limon- Ortega, A., Sawyer, K.D., Drabber, R.A. and Francis, C.A., 2002.** Soil attributes in a furrow- irrigated bed plaiting system in north- west Mexico. soil and tillage Research 63: 123-132.

- **Marten, D., 2000.** Plant residue biochemistry regulates soil carbon cycling and carbon sequestration . *Soil Biology and Biochemistry*, 32:361-369.
- **Miler, P., McConky, B. and Clayton, G., 2002.** Pulse crop adaptation in the Northern Great Plains. *Agronomy Journal* , 94:261-272.
- **Milton, A.S. and Triplett, G.B., 1986.** No tillage and surface tillage agriculture (the tillage Revco lotion).
- **Payne, W.A., 2000.** Optimizing crop water use in sparse stands of pearl millet. *Agron J.92* : 808-814.
- **Sawyer, K.D., Mezzo alame, M. and Martinez, M., 2001.** Tillage, crop rotation and crop residue management effects on maize and wheat production for rain fed conditions in a Alit plane of central Mexico. *CIMMYT*.
- **Schoenau, J., and Campbell, C., 1996.** Impact of crop residues on nutrient availability in conservation tillage systems. *Canadian Journal of soil science*. 76: 621-626.
- **Sarandon, S.J. and Gianni bell, M.C., 1990.** Effect of foliar urea spraying and nitrogen application at sowing upon dry matter and nitrogen distribution in wheat (*Tritium aestivum L.*) ,*Agronomy*. 10: 183-189.
- **Stevenson, F. and Vankessel, C., 1996.** The nitrogen and non-nitrogen rotation benefits of pea to succeeding crops. *Canadian Journal of Plant science*. 76:735-745.
- **Uhart, S.A. and Andrade, F.H., 1995.** Nitrogen deficiency in maize: I. Effects on crop growth development dry matter partitioning, and kernel set. *Crop set*, 35,1376-1383.

The Effect of Foliar Application of Nitrogen at Different Dates, and Planting Method on Grain Yield, and Yield Components of Mung Bean in the Environmental Conditions of Khoramabad

Somayeh Cheraghi^{*1}, Masoud Rafiei² and Ali Khorgami³

1) M.Sc Student of Agronomy, Islamic Azad University, Khorramabad Branch

2) Assistant Professor of Agriculture Research Center, Lorestan Province

3) Member of the Scientific Board of Islamic Azad University, Khorramabad Branch

*Corresponding author Cheraghis88@yahoo.com

Received: 2011/01/31

Accepted: 2011/04/23

Abstract

In order to study the effect of foliar application of nitrogen at different dates, residue management methods and planting methods on yield and yield components of Mung bean, a field experiment was carried out in summer, 2009 at Azad University Research field in Khoramabad. Treatments were arranged in a strip-split plot using randomized complete block design with three replications. The planting method levels consisted of raised bed plots and no-tillage, wheat residue management consisted of burning straw and straw mulching, and foliar application of nitrogen consisted of four levels: no foliar application, foliar application in the rapid stage growth, foliar application before flowering, and foliar application in the stage growth and flowering. Results showed that Mung bean in no-tillage had higher grain yield, biological yield, number pod per plants, Number of seed per pod and 1000-grain weight. Moreover, grain yield, biological yield, number of pod per plants, number of seed per pod and 1000-grain weight were significantly higher than burning straw. Foliar application in the stage growth and after had higher grain yield (627.1 kg.ha^{-1}), biological yield ($1507.1 \text{ kg.ha}^{-1}$), number of pod per plants (31.2), number seed per pod (13.2) and 1000-grain weight (47.2 gr.). It can be concluded that planting methods (No-tillage) straw mulching and foliar application in the stage growth and after, was considered superior, by producing 782 kg.ha^{-1} grain yield.

Key word: Mungbean, Residue management, Planting methods, Spray Nitrogen, Grain yield.